

Poslední Vůle 'Abdu'l-Baháa

[ČÁST PRVNÍ]

Toto jsou Desky a Závěť 'Abdu'l-Baháa

Všechna chvála Tomu, jenž Štítem Své Smlouvy uchránil Chrám Své Věci před šípy pochybností; jenž Zástupy Své Závěti zaštitil Svatostánek Svého nanejvýš Blahodárného Zákona a ochránil Svou Přímou Zářící Stezku odolav prudkému útoku shromáždění porušitelů Smlouvy, kteří hrozili rozvrátit Jeho Boží Stavbu; jenž střežil Svou Mocnou Pevnost a Nadevše Slavnou Víru za pomoci těch, jimž útoky nactiutrhačů neublíží a které žádné pozemské volání, sláva či moc nemůže odvrátit od Smlouvy Boží a Jeho Závěti, která byla pevně ustanovena Jeho jasnými a zjevnými slovy, zapsána a zjevena Jeho Nadevše Slavným Perem a zaznamenána v Chráněné Desce.

Pozdravení a chvála, požehnání a sláva nechť spočine na prvotní větvi onoho Božského, Svatého Lotosového Stromu, jež, požehnaná, něžná, svěže zelená a kvetoucí, vyrašila z Dvojice Svatých Stromů; na oné jedinečné a drahocenné perle, jejíž trpyt vychází z Dvojice dmoucích se moří; na výhoncích Stromu Svatosti, ratolestech Nebeského Stromu, které v den Velkého Rozdělení zůstaly neochvějně a věrně Smlouvě; na Rukou (pilířích) Věci Boží, Jež do daleka rozšířily Božské Vůně, přednesly Důkazy, dosvědčily Jeho Víru, vyhlásily Jeho Zákon, odpoutaly se ode všech věcí kromě Něj, povstaly pro spravedlnost na tomto světě a zažehly oheň Lásky Boží v samotných srdcích a duších Jeho služebníků; na těch, již uvěřili, zůstali ujištěni, stáli neochvějně v Jeho Smlouvě a následovali Světlo, jež po mém odchodu zazářilo z Úsvitu Božského Vedení - neboť hle! On jest ona požehnaná a svatá větev, která vyrašila z Dvojice Svatých Stromů. Blaze je tomu, jenž vyhledal útočiště v Jeho stínu, který ochraňuje celé lidstvo.

Ó vy milovaní Pána! Největší ze všech věcí je ochrana Pravé Víry Boží, zachování Jeho Zákona, záštita Jeho Věci a služba Jeho Slovu. Deset tisíc duší prolilo na této stezce proudy své svaté krve, nabídlo Mu své vzácné životy jako oběť, zcela ponořeny ve svaté vytržení si pospíšily na slavné pole mučednictví, pozvedly Praporec Víry Boží a krví svého života vepsaly na Desku světa verše Jeho Svaté Jednoty. Posvěcená hrud' Jeho Svatosti Vznešeného (kéž je Mu obětován můj život), se stala terčem mnohého šípu utrpení a požehnané nohy Krávy Abhá byly v Mázindaránu tak těžce bičovány, že z nich vytryskla krev a byly vážně poraněny. Také Jeho šíje byla spoutána řetězy a jeho nohy byly vsazeny do klády. Po dobu padesáti let Mu každá hodina přinášela nová utrpení a neštěstí a obklopovaly Jej stále nová protivenství a strasti. Toto je jedno z nich: Po těžkých ranách osudu, jež utrpěl v Mázindaránu, Ho stihl osud vyhnance bez domova a stal se obětí dalších útrap a strádání. V Iráku byla Denice světa natolik vystavena úskokům zlovolných lidí, že Její záře byla zastíněna. Později byl vyhnán do Velkého Města (Konstantinopol) a odtud dále do Země Tajemství (Adrianopol), odkud byl vinou žalostné křivdy nakonec poslán do Největšího Vězení ('Akká). Ten, jemuž svět křivdil (kéž je můj život obětí za Jeho milované), byl čtyřikrát vypovězen z jednoho města do druhého, až byl nakonec odsouzen k doživotnímu žaláři a uvržen do tohoto vězení, vězení lupičů, banditů a vrahů. To vše je pouze jedním z mnoha utrpení, která stihla Požehnanou Krávu a která byla do jednoho stejně bolestivá jako toto.

Dalším zdrojem Jeho utrpení bylo nepřátelství, do očí bijící nespravedlnost, zlotřilost a vzpoura Mírzá Yahyá. Přestože mu onen Ukřivděný, onen Vězeň, už od nejtěplejšího věku láskyplně poskytoval Svou ochrannou náruč, bez ustání jej zahrnoval Svou láskyplnou starostlivostí, povznášel Jeho jméno, chránil jej přede vším neštěstím, získal

pro něj přízeň obyvatel tohoto světa i světa příštího, a navzdory důraznému nabádání a radám Jeho Svatosti Vznešeného (Bába) a Jeho jasnému, nezvratnému varování: „Měj se na pozoru, aby se ti Devatenáct Písmen Živoucího a to, co bylo zjeveno v Bayánu, nestalo závojem!“, přes to všechno Jej Mírzá Yahyá popřel, zachoval se k němu proradně, neuvěřil v Něho, rozséval semena pochybností, zavíral oči před Jeho zjevnými verši a odvrátil se od nich. Kéž by se s tím alespoň spokojil! Nikoli, dokonce se pokusil prolít Jeho (Bahá'u'lláhovu) svatou krev a pak kolem sebe ztropil hlasitý poprask a povyk a obvinil Bahá'u'lláha ze zlovůle a krutosti vůči své osobě. Jaké jen způsobil pozdvižení a jakou bouří rozbijů rozdmýchal za svého pobytu v Zemi Tajemství (Adrianopoli)! Nakonec učinil to, co způsobilo, že Denice Světa byla vyhnána do tohoto Největšího Vězení, stala se obětí žalostné křivdy a pak zašla za obzor západně od tohoto Velkého Vězení.

Ó vy, kteří jste zůstali neochvějní a věrní Jeho Smlouvě! Střed Vzpourey, Prvotní Podněcovatel Nesváru, Mírzá Muhammad 'Alí, vykročil ze stínu Věci, porušil Smlouvu, překroutil Svaté Písmo, způsobil pravé Víře Boží bolestnou ztrátu, rozptýlil Jeho lid, s trpkou nenávistí se snažil zranit 'Abdu'l - Baháa a s největším nepřátelstvím zaútočil na tohoto služebníka Svatého Prahu. Chopil se každého oštěpu a mrštil jím, aby probodl hruď tohoto ukřivděného služebníka, neopomněl mu zasadit žádnou bolestnou ránu, nešetřil žádným jedem, aby jím otrávil život tohoto nešťastného. Přisahám při nejsvětější Kráse Abhá a při Světle vyzařujícím z Jeho Svatosti Vznešeného (kéž je má duše obětována za Jeho pokorné služebníky), že obyvatelé Příbytku Království Abhá nad touto nepravostí hořce zaplakali, Nebeský zástup žalostně lká, Nesmrtelné Nebeské Panny v Nejvyšším Ráji pozvedly svůj tklivý nárek a shromáždění andělů zasténalo. Činy tohoto zlotřilce dosáhly takové ubohosti, že zařal svou sekeru do samého kořene Požehnaného Stromu, zasadil těžkou ránu Chrámu Věci Boží, vehnal krvavé slzy do očí milovaných Požehnané Krásky, potěšil a povzbudil nepřátele Jediného Pravého Boha, svým zavržením Smlouvy odvrátil mnohého hledače Pravdy od Věci Boží, oživil dávno zhasené naděje přívrženců Mírzá Yahyá, sám se korunoval ohavností, způsobil, že nepřátelé Největšího Jména nabyli na troufalosti a opovážlivosti, nedbal nezvratných a přesvědčivých veršů a zasel zárodky pochybností. Kdyby tomuto služebníkově nebyla po všechen čas milostivě udělována přislíbená pomoc Odvěké Krásky, jakkoliv jí není hoden, onen člověk by zajisté vymýtil Věc Boží a zcela vyvrátil Božskou Stavbu. Pochválen však budiž Pán, že se nám dostalo vítězné pomoci Království Abhá a zástupy na výšinách nás přispěchali obdařit vítězstvím. Věc Boží byla vyhlášena široko daleko, volání Opravdového rozneseo do všech stran, ve všech končinách vyslechli Slovo Boží, byla rozvinuta Jeho zástava, praporec Svatosti byly slavně pozdviženy do výše a ozval se zpěv veršů oslavujících Jeho Božskou Jednotu. A nyní, má-li být Pravá Víra Boží ochráněna a zaštitěna, Jeho Zákon strážěn a zachován, má-li Jeho Věc zůstat nedotčena a v bezpečí, je povinností každého, aby se pevně držel Slova onoho jasného a pevně stanoveného verše, který byl o onom člověku zjeven. Většího provinění, nežli je jeho, si ani nelze představit. On (Bahá'u'lláh) pravil, slavné a svaté jest Jeho Slovo: „Mí pošetilí milovaní Jej považovali za mého společníka, podnítily vzpourey v zemi a vpravdě jsou z těch, již vyvolávají nesvár.“ Považte, jak pošetilí jsou lidé! Ti, kdož byli v Jeho (Bahá'u'lláhově) Přítomnosti a spatřili Jeho Tvář, pak přesto rozšiřovali takové plané řeči, dokud, velebena budiž jsou Jeho jasná slova, neřekl: „Ocitne-li se na jediný okamžik mimo stín Věci, pak bude zajisté zničen.“ Uvažujte! Jaký jen důraz klade na chvilkové odklonění, to jest, kdyby se jen o vlásek odchýlil směrem napravo či nalevo, jeho odvrácení by bylo jasně stanovené a jeho naprostá nicota by se stala zjevnou. A nyní jste svědky toho, jak jej ze všech stran stíhá hněv Boží a jak se den za dnem řítí do záhuby. Zanedlouho spatříte jej i jeho společníky odsouzeny k naprosté vnitřní i vnější zkáze.

Jaké odvrácení může být větší než porušení Smlouvy Boží! Jaké odvrácení může být větší než zfalšování a pozměnění slov a veršů Svatého Písma, tak jako přiznal a dosvědčil Mírzá Badí'u'lláh! Jaké odvrácení může být větší než pošpinění samotného Středu

Smlouvy! Jaké odvrácení může být opovážlivější než rozšiřovat lživé a pošetilé zvěsti týkající se Chrámu Boží Závěti! Jaké odvrácení může být ubožejší než na základě svatého verše: „Kdokoli před uplynutím plného tisíce let vznese nárok“ nařídít smrt Středu Smlouvy, zatímco on sám (Muhammad 'Alí) za života Požehnané Krávy takový nárok beze studu vznesl a byl Jím /Bahá'u'lláhem/ dříve zmíněným způsobem usvědčen z nepravosti, přičemž vlastnoručně psaný text tohoto prohlášení nesoucí jeho osobní pečeť stále ještě existuje. Jaké odvrácení může být úplnější než křivé obvinění milovaných Boha! Jaké odvrácení může být podlejší než způsobit, aby byli vsazeni do žaláře a věznění! Jaké odvrácení může být krutější než vydat Svaté Spisy a Epištoly do rukou vlády v naději, že (vláda) se pozvedne s úmyslem usmrtit tohoto ukřivděného! Jaké odvrácení může být surovější, než hrozit zničením Věci Boží, padělat a překrucovat dopisy a listiny s úmyslem zmást a znepokojit vládu, a tak dosáhnout prolítí krve tohoto ukřivděného. Tyto dopisy a listiny jsou nyní v jejím vlastnictví /vlády/. Jaké odvrácení může být ohavnější než jeho nepravost a vzpoura! Jaké odvrácení může být hanebnější než rozehnutí shromážděného lidu spásy! Jaké odvrácení může být odpornější než prázdné a liché výklady pochybovačů. Jaké odvrácení může být podlejší než podat si ruce s cizinci a nepřáteli Boha!

Před několika měsíci vyhotovil onen porušitel Smlouvy za souhlasu ostatních dokument překypující pomluvami a plný falešných obvinění, v němž je 'Abdu'l-Bahá, kromě mnoha jiných lživých nařčení, prohlášen, chraň Bůh, za úhlavního nepřítele a odpůrce sultánova trůnu. Vnesli tak do mysli říšské vlády takový zmatek, že nakonec byla ze sídla vlády Jeho Veličenstva vyslána vyšetřující komise, která při plnění svého úkolu postupovala porušující všechna pravidla spravedlnosti a nestrannosti, ba dokonce s do nebe volající nespravedlností. Ze všech stran ji obklopili nepřátelé Jednoho Pravého Boha, rozebírali a nepřiměřeně zveličovali obsah onoho dokumentu, a oni (členové Komise) to vše slepě přijímali. Jedním z jejich četných lživých osočení bylo, že tento služebník vztyčil v tomto městě svou zástavu, svolal pod ni zástupy lidí, vybudoval mocnou pevnost na hoře Karmel, shromáždil kolem sebe všechny národy země a získal si jejich poslušnost, způsobil rozvrat islámské Víry, uzavřel Smlouvu s následovníky Krista a, Bůh chraň, rozhodl se způsobit rozvrat sultánovy říše. Kéž nás Pán ochrání před tak ukrutnými lživými slovy!

Dle přímého, posvátného Božího příkazu je nám zapovězeno šířit pomluvy, máme přikázáno prokazovat smířlivost a přátelství, jsme nabádáni k čestnému chování, upřímnosti a shodě se všemi národy a pokoleními světa. Musíme být přátelští k vládám země a prokazovat jim poslušnost, považovat zradu spravedlivého krále za zradu Boha Samotného a zlovůli vůči vládě za provinění proti Věci Boží. Jak by na základě těchto definitivních a nepopíratelných slov bylo vůbec možné, aby se tito vězni oddávali takovým marným představám; jsou-li v žaláři, jak by se mohli dopustit takové zrady? Ale běda! Vyšetřující komise uznala a potvrdila obvinění vznesená mým bratrem a zvolnými lidmi a postoupila je Jeho Veličenstvu. Právě v tento okamžik zuří kolem tohoto vězně lítá bouře a on očekává milostivé, ať už příznivé či nikoli, rozhodnutí Jeho Veličenstva - kéž mu Pán Svou laskavostí napomůže být spravedlivý. Ať už jsou ale okolnosti jakékoliv, 'Abdu'l-Bahá je s naprostou vyrovnaností a klidem připraven obětovat svůj život, zcela se odevzdává do Jeho Vůle a je s ní naprosto smířen. Jaký prohrěšek však může být ohavnější, odpornější a podlejší než tento!

Tímto způsobem zamýšlel Středobod Nenávisti připravit 'Abdu'l-Baháa o život, což je doloženo svědectvím, které osobně sepsal Mírzá Shu'á'u'lláh a které je zde přiloženo. Je zcela jasné a nepopíratelné, že s nejvyšší lstivostí proti mně zosnovali tajné spiknutí. Toto jsou slova, která použil v onom dopise: „Každický okamžik zlořečím tomu, kdo rozdmýchal tento nesvár, proklínám jej slovy: ‚Pane! Neměj s ním pražádné slitování‘ a doufám, že zanedlouho Bůh projeví toho, který s ním naloží bez milosti, jenž je nyní oděn v přestrojení a o němž nemohu prozradit více.“ Narážka, již zde učinil, odkazuje ke

svatému verši, který začíná takto: „Kdokoli před uplynutím plného tisíce let ...“ Uvažte! Jak dychtivě si přáli ‘Abdu’l- aháovu smrt! Ve svých srdcích přemítajte o větě „nemohu prozradit více,“ ať seznáte, jaké úskoky za tímto účelem zosnovali . Obávají se, že by se dopis, bude-li napsán příliš otevřeně, mohl dostat do cizích rukou a jejich plán by mohl být překažen a zhaćen. Tato slova pouze naznačují příchod dobrých zpráv, totiž že všechna nezbytná opatření již v tomto směru byla učiněna.

Ó Bože, můj Bože! Vidíš tohoto ukřivděného služebníka sevřeného ve spárech dravých lvů, hladových vlků a krvežíznivých šelem. Milostivě mi napomoz, abych se mohl zhluboka napít z kalicha, jenž přetéká věrností k Tobě a je naplněn Tvou štědrá milostí, abych, upadnuv do prachu, mohl smyslů zbaven klesnout tváří k zemi a můj šat byl rudě zbarven mou krví. Toto je mé přání, touha mého srdce, má naděje, má pýcha, má sláva. Dej, Ó pane můj Bože a mé Útočiště, aby můj konec v poslední hodině rozestřel jako pižmo svou vůni slávy. Existuje větší dar než tento? Nikoliv, při Tvé Slávě! Dovolávám se Tvého svědectví, že neuplyne dne, aniž bych se zhluboka nenapil z této číše, tak žalostné jsou zločiny spáchané těmi, již porušili Smlouvu, zažehli nesvár, projevíli svou zášť, vyvolali vzpuru v zemi a potupili Tě mezi Tvými služebníky. Pane! Zaštitť mocnou Pevnost Svě Víry před těmito narušiteli Smlouvy a ochraňuj Svůj skrytý Svatostánek před prudkým útokem bezbožníků. Ty, vpravdě, jsi Mohoucí, Mocný, Milostivý a Silný.

V krátkosti, Ó vy milovaní Pána! Střed Vzpourey, Mírzá Muhammad ‘Alí, v souladu s nepopiratelnými Božími slovy a z důvodu svého nesmírného provinění, žalostně padl a byl odřat od Svatého Stromu. My jsme jim, vpravdě, nekřivdili, to oni ukřivdili sami sobě!

Ó Bože, můj Bože! Zaštitť své důvěryhodné služebníky před zlými silami sobectví a vášně, ochraňuj je bdělým zrakem Svě milující laskavosti přede vši zlobou, nenávisť a závistí, poskytni jim úkryt v neproniknutelné pevnosti Svě péče a učíň je, v bezpečí před šípy pochybností, projevy Svých slavných znamení, rozjasni jejich tváře zářícími paprsky, které vychází z Úsvitu Tvě Božské Jednoty, potěš jejich srdce verši zjevenými z Tvého Svatého Království a posil jejich bedra všeovládající silou, která pochází z Říše Slávy. Ty jsi Nejštědřejší, Ochránce, Všemohoucí, Milostivý!

Ó vy, kteří zůstáváte věrní Smlouvě! Až přijde hodina, kdy tento ukřivděný pták se zlomenými křídly vzletne k Zástupům na Výsostech, až si pospíší ke království Neviděného a jeho tělesná schránka bude ztracena či skryta v prachu, pak je povinností Afnánů (1), kteří jsou pevní ve Smlouvě Boží a kteří vyrašili ze Stromu Svatosti, Rukou (pilířů) Věci Boží (nechť na nich spočine Sláva Páně) a všech přátel a milovaných, aby se všichni do jednoho pozvedli a povstali srdcem i duší a v naprostém souladu šířili sladké vůně Boží, učili Jeho Věc a hlásali Jeho Víru. Patří se, aby ani na jediný okamžik nespočinuli nebo si dopřáli oddechu. Musí se rozejít do každé země, projít každým krajem a procestovat všechny končiny světa. S odhodláním, bez chvíle oddechu a pevní až do konce musí v každé zemi pozvednout vítězné volání: „Ó Slávo vši Slávy!“ (Yá Bahá’u’l - Abhá), kdekoliv, kam se ve světě vydají, musí dosáhnout proslulosti, na každém setkání musí zahořet jasně jako svíce a zažehnout plamen Boží lásky, tak aby v samém srdci světa vysvitlo oslnivé světlo pravdy, aby se na Východě i na Západě shromáždily rozsáhlé zástupy ve Stínu Slova Božího, aby se rozšířily sladké vůně svatosti, rozzářily se tváře, srdce se naplnila Božským duchem a duše se staly nebeskými.

V těchto dnech je ze všech věcí nejdůležitější poskytnout vedení národům a pokolením světa. Učení Věci je nanejvýš důležité, jelikož představuje úhelný kámen samotných základů. Tento ukřivděný služebník strávil své dny i noci tím, že šířil Věc a vybízel národy k službě. Nespočinul na jediný okamžik dokud ve světě nebyl nastolen

věhlas Věci Boží a nebeské melodie neprobudily Východ i Západ. Toto je tajemství věrnosti, toto si žádá služba Prahu Bahá!

Kristovi učedníci zapomněli na sebe a na všechny pozemské věci, zřekli se svých závazků i svého majetku, očistili se od sobectví a vášně, s naprostým odpoutáním se rozptýlili široko daleko a jali se svolávat národy světa k Božímu Vedení, až konečně z tohoto světa učinili jiný svět, ozářili povrch země a až do své poslední hodinky pak nepřestali přinášet oběti na stezce toho, jenž jest Milovaným Boha. Nakonec se jim v rozličných zemích dostalo slavného mučednictví. Nechť ti, kteří jsou lidmi činu, krácejí v jejich stopách!

Ó mí milující přátelé! Po zesnutí tohoto ukřivděného je povinností Aghsánů (Větví) (2), Afnánů (Výhonků) Svatého Lotosového Stromu, Rukou (pilířů) Věci Boží a milovaných Krásy Abhá obrátit se k Shoghi Effendimu, oné mladistvé větví, jež vyrašila z dvojice posvěcených a svatých Lotosových Stromů, k onomu plodu, který vzešel ze spojení dvou ratolestí Stromu Svatosti, neboť on je znamení Boží, vyvolená větev, strážce Věci Boží, ten ke kterému se musí obrátit všichni Aghsánové, Afnánové, Ruce Věci Boží i Jeho milovaní. On je vykladačem slov Božích a po něm bude následovat prvorozený z jeho přímých potomků.

Posvátná mladistvá větev, strážce Věci Boží, stejně jako Světový dům spravedlnosti, jsou v péči a ochraně Krásy Abhá a pod záštitou a neomylným vedením Jeho Svatosti Vzneseného (kež je jim oběma obětován můj život). Cokoliv, o čem rozhodnou, pochází od Boha. Kdokoli jednoho z nich neuposlechne, neuposlechl Boha, kdokoli se jim vzepře, vzepřel se Bohu, kdokoli mu odporuje, odporuje Bohu, kdokoli s nimi bojuje, svádí boj s Bohem, kdokoli jej bere v pochybnost, bere v pochybnost Boha, kdokoli jej popře, popřel Boha, kdokoli v něj neuvěří, neuvěřil v Boha, kdokoli se od něj odchýlí, odloučí a odvrátí, ten se, vpravdě, odchýlil, odloučil a odvrátil od Boha. Nechť na něj dopadne hněv, zlé rozhořčení a odplata Boží! Mocná pevnost zůstane nedotknutelná a v bezpečí prostřednictvím poslušnosti tomu, jenž jest strážcem Věci Boží. Je povinností všech členů Domu Spravedlnosti, všech Aghsánů, Afnánů a Rukou Věci Boží prokazovat Strážci Věci Boží svou poslušnost, poddanost a podřízenost, obrátit se k němu a pokorit se před ním. Ten, který mu odporuje, odporuje Opravdovému, způsobí rozvrat Věci Boží, podkope Jeho Slovo a stane se projevem Středu Vzpoury. Strážte se, Ó běda, aby se neopakovaly dny po odchodu (Bahá'u'lláha), kdy se Střed Vzpoury ve své pýše vzbouřil a pod záminkou Boží Jednoty se sám připravil o své postavení a rozrušil a otrávil mysl ostatních. Není pochyb, že žádný zpupný člověk, který zamýšlí vyvolat rozbroje a nesvár, neprozradí své hříšné záměry otevřeně, nýbrž se spíše, podoben falešnému zlatu, uchýlí k rozličným opatřením a různým záminkám, aby tak mohl způsobit roztržku mezi lidem Bahá. Mým záměrem je ukázat, že Ruce Věci Boží musí být ostražitě a jakmile zjistí, že někdo začíná strážci Věci Boží odporovat či vzpírat se mu, musí jej okamžitě vyloučit ze shromáždění lidu Bahá a nesmí přistoupit na žádnou jeho výmluvu. Jak často byly ohavné bludy odívány v přestrojení pravdy, aby pak do srdcí lidí mohly být zasety zárodky pochybností!

Ó Vy milovaní Pána! Povinností strážce Věci Boží je za svého života jmenovat toho, jenž se stane jeho nástupcem, aby po jeho skonu nevyvstaly rozpory. Ten, který bude jmenován, musí být projevem odpoutání ode všech pozemských věcí, podstatou čistoty, musí v sobě zračit bázeň Boží, vědění, moudrost a učenost. A proto, nebude-li snad prvorozený potomek strážcův v sobě projevovat pravdivost slov: „Dítě je skrytou podstatou svého otce,“ to znamená nedostane-li se mu jeho (strážce Věci Boží) duchovních vlastností a jeho vznesený původ se nebude snoubit s ušlechtilým charakterem, pak musí (strážce Věci Boží) zvolit za svého nástupce jinou větev.

Ruce Věci Boží musí ze svých řad zvolit devět osob, které budou nepřetržitě plnit důležité úkoly související s prací strážce Věci Boží. Těchto devět lidí musí být zvoleno

buď jednohlasně nebo většinou ze shromáždění Rukou Věci Boží, které rovněž musí, ať už jednomyslně či většinou hlasů, schválit volbu toho, jehož strážce Věci Boží vybral jako svého nástupce. Tento souhlas musí být vyjádřen tak, aby nebylo možno rozlišit hlasy pro a proti (tj. tajným hlasováním).

Ó přátelé! Ruce Věci Boží musí být určeny a jmenovány strážcem Věci Boží. Všechny musí být v jeho stínu a poslušny jeho nařízení. Kdyby kdokoliv, ať už z řad Rukou Věci Boží či mimo ně, neuposlechl a snažil se vyvolat rozbroje, zajisté jej stihne Boží hněv a Jeho odplata, neboť způsobil rozvrat pravé Víry Boží.

Povinností Rukou Věci Boží je šířit Božské Vůně, povznášet duše lidí, pěstovat učenost, zdokonalovat charakter všech lidí a po všechen čas a za každých okolností být posvěceny a odpoutány od pozemských věcí. Svým chováním, svými způsoby, svými činy a svými slovy musí projevovat bázeň Boží.

Instituce Rukou Věci Boží podléhá vedení strážce Věci Boží. Ten je musí bez ustání nabádat, aby se podle svých nejlepších schopností snažily šířit sladké Boží vůně a poskytovat vedení všem národům světa, neboť je to právě světlo Božího vedení, které ozařuje celý vesmír. Opomenout toto důrazné a pro všechny závazné nařízení, byť i na jediný okamžik, není v žádném případě povoleno, aby se tento svět bytí mohl stát Rájem Abhá, aby se zemský povrch mohl stát nebeským, aby sváry mezi jednotlivými národy, pokoleními, příbuzenstvy a vládami vymizely, aby se všichni obyvatelé země stali jediným národem a jednou rasou, aby se svět mohl stát jediným domovem. Vyvstanou-li neshody, nechť jsou řešeny přátelskou cestou a s konečnou platností prostřednictvím Nejvyššího soudního dvora, který bude zahrnovat členy všech vlád a národů světa.

Ó vy milovaní Pána! V tomto svatém Zřízení nejsou spory a nesváry za žádných okolností povoleny. Každý útočník se sám zbavuje Boží milosti. Povinností každého je prokazovat nejvyšší lásku, čestné chování, poctivost a upřímnou laskavost všem národům a pokolením světa, ať už jsou to přátelé či cizinci. Tak silný musí být duch lásky a milující laskavosti, že se cizinec bude cítit jako přítel, nepřítel jako skutečný bratr a nebude mezi nimi žádného rozdílu. Neboť Bůh je všeobjímající a veškerá omezení jsou pozemská. Člověk tedy musí usilovat o to, aby jeho podstata zračila ctností a vznešené vlastnosti, jejichž světlo bude dopadat na každého. I sluneční svit ozařuje celý vesmír a milosrdné dešťky Božské Prozřetelnosti zaplavují všechny národy. Oživující vánek osvěžuje všechny živé tvory a všem bytostem obdařeným životem se dostává jejich přídelu z Jeho nebeské tabule. Stejně tak musí láska a milující laskavost služebníků jediného Pravého Boha štědře a bez výjimky zahrnovat celé lidstvo. Žádná omezení nejsou v tomto směru nikterak povolena.

Pročež, Ó mí milující přátelé! Druzte se se všemi národy, příbuzenstvy a vyznáními světa s nejvyšší upřímností, čestností, věrností, laskavostí, dobrou vůlí a přátelstvím, tak aby svět mohl být naplněn svatým vytržením milosti Bahá, aby nevědomost, nepřátelství, nenávisť a zloba vymizely ze světa a temnota odcizení mezi národy a pokoleními světa ustoupila Světlu Jednoty. Budou-li vám jiné národy nevěrné, prokažte jim svou věrnost, budou-li k vám nespravedliví, projeďte jim svou spravedlnost, budou-li se vás stranit, získejte si je, budou-li se snažit otrávit váš život, oslaďte jejich duše, způsobí-li vám zranění, staňte se hojivým balzámem na jejich rány. Takové jsou vlastnosti upřímného! Takové jsou vlastnosti pravdivého!

A nyní co se týče Domu spravedlnosti, který Bůh ustanovil jako zdroj dobra a oprostil jej ode vši omylnosti: musí být zvolen na základě všeobecného hlasování, to jest věřícími. Jeho členové musí být projevy bázně Boží, úsvity vědění a porozumění, musí být neochvějní v Boží víře a milovat celé lidstvo. Tímto Domem spravedlnosti je myšlen Světový dům spravedlnosti, to znamená, že ve všech zemích musí být ustanoven druhotný Dům spravedlnosti a tyto druhotné Domy spravedlnosti musí zvolit členy

Domu Světového. Všechny záležitosti pak musí být postoupeny této instituci. Ona vykonává všechna rozhodnutí a nařízení, která nejsou výslovně zmíněna ve Svatém Písmu. Tento orgán by měl řešit všechny obtížné problémy, přičemž strážce Věci Boží je až do konce svého života posvátným vůdcem a význačným členem této instituce. Pokud se osobně neúčastní rokování, musí jmenovat někoho, kdo jej zastoupí. Dopustí-li se kterýkoliv z jeho členů hříchu poškozujícího veřejné blaho, strážce Věci Boží má právo jej dle vlastního uvážení vyloučit a lidé pak musí na jeho místo zvolit někoho jiného. Tento Dům spravedlnosti vydává zákony a vláda je uvádí v platnost. Legislativní orgán musí posilovat orgán výkonný a výkonný orgán musí napomáhat a podporovat instituci legislativní, tak aby se prostřednictvím těsného svazku a naprosté shody těchto dvou sil zpevnily a umocnily základy spravedlnosti a poctivosti a aby se všechny končiny světa mohly podobat samotnému Ráji.

Ó Pane, můj Bože! Pomáhej Svým milovaným stát neochvějně ve Tvé Víře, kráčet po Tvých cestách a vytrvat ve Tvé Věci. Obdař je Svou milostí, aby mohli čelit náporům sobectví a vášně a následovat světlo Božího vedení. Vpravdě, Ty jsi Mocný, Milostivý, Sám Sobě Dostačující, Dárce, Slitovný, Všemohoucí, Nadevše Štědrý.

Ó přátelé 'Abdu'l-Baháa! Pán, na znamení Svých nekonečných darů, milostivě obdaroval Své služebníky tím, že stanovil, aby Mu povinně odevzdávali pevně danou finanční částku (Huqúq), přestože On, Opravdový, i Jeho služebníci byli po všechn čas nezávislí na všech stvořených věcech a Bůh, vpravdě, je Vlastníkem všeho, povznesen nad potřebu jakýchkoliv darů od Svých stvoření. Tento stanovený peněžní příspěvek však činí lidi pevnými a neochvějnými a přitahuje k nim Božské požehnání. Nechť je odevzdáván prostřednictvím strážce Věci Boží, aby mohl být vynaložen na šíření Božských Vůní a velebení Jeho Slova, na dobročinné účely a obecné blaho.

Ó vy milovaní Pána! Je vaší povinností podřídit se všem vládcům, kteří jsou spravedliví a prokazovat věrnost každému čestnému králi. Služte panovníkům světa s nejvyšší upřímností a věrností. Prokazujte jim svou poslušnost a přejte jim vše dobré. Bez jejich svolení a souhlasu se nezaplétajte do politických záležitostí, neboť zradit spravedlivého krále je jako zradit Boha Samotného.

Toto je má rada a Boží nařízení vůči vám. Blaze je těm, kteří se jimi řídí.

(Tento popsany list byl po dlouhou dobu uchovávan pod zemí, kde na něj působilo vlhko. Když byl vynesena na světlo, zjistilo se, že určité části byly vlhkostí poškozeny. Přes vážné nepokoje, jež vypukly ve Svaté zemi, však zůstal zachován.)

[ČÁST DRUHÁ]

On jest Bůh!

Ó můj Pane, Touho mého srdce, Ty, kterého bez ustání vzývám, Ty, který jsi mým Pomocníkem, mou Záštitou, mou Pomocí a Útočištěm! Vidíš, jak se topím v oceánu pohrom, jež zaplavují duši, utrpení, jež sužují srdce, strastí, jež hrozí rozehnat Tvé shromáždění, nesnázi a těžkostí, jež hrozí rozptýlit Tvé stádo. Obklopily mě bolestné zkoušky a ze všech stran na mě číhají různá nebezpečnosti. Vidíš, že jsem ponořen v moři nepřekonatelných trýzní, vržen do hlubin nezměrné propasti, sužován nepřáteli a pohlčován plamenem jejich nenávisti; nenávisti, již zažehli mí příbuzní, se kterými jsi uzavřel Svou mocnou Smlouvu a Svou pevnou Závěť, ve které jim kážeš obrátit svá srdce k tomuto ukřivděnému, aby pošetili a nespravedliví zůstali od mne stranou, a nařizuješ jim, aby postoupili tomuto osamělému všechny své neshody v chápání Tvé Svaté Knihy,

aby jim mohla být zjevena pravda, jejich pochybnosti mohly být rozptýleny a Tvá zjevná Znamení rozšířena do dále.

Přesto nyní vidíš, Ó Pane, můj Bože, svým neusínajícím zrakem, jak porušili Tvou Smlouvu a obrátili se k ní zády, jak se s nenávistí a vzpurností odvrátili ode Tvé Závěti a povstali se zákeřnými úmysly.

Protivenství ještě více nabylo na prudkosti, když s nesnesitelnou krutostí povstali, aby mě přemohli a rozdrtili, když široko daleko rozesli své svitky pochybností a s naprostou prolhaností na mě vychrlili svá falešná obvinění. Jejich vůdce, Ó můj Bože, se s tím nespokojil a odvážil se upravit Tvou Knihu, podvodně pozměnit Tvůj konečný Svátý Text a překroutit to, co bylo zjeveno Tvým Nadevše Slavným Perem. Rovněž svévolně vložil slova, která jsi zjevil tomu, jenž se na Tobě dopustil do nebe volající krutosti, neuvěřil v Tebe a popřel Tvá podivuhodná Znamení, ke slově, která jsi zjevil pro tohoto Svého služebníka, jemuž bylo na tomto světě křivděno. Toto vše učinil, aby oklamal duše lidí a vdechl svá zlá našeptávání do srdcí Tobě oddaných. Dosvědčil to jejich druhý vůdce ve vlastnoručně psaném doznání, které opatřil vlastní pečeti a rozšířil do všech končin. Ó můj Bože! Může být žalostnější nespravedlnosti než je tato? Přesto však neustali a dále se ze všech sil zarputile snažili za pomoci klamů, pomluv, výsměchu a osočování vyvolat uprostřed vlády i všude jinde pozdvižení, způsobili, že mě považují za rozséváče vzpoury a naplnili jejich mysli řečmi, které se uším protiví poslouchat. Vláda tím byla poděšena, panovníka se zmocnil strach a šlechta pojala podezření. Mysli byly znepokojeny, běh událostí zvrácen, duše rozrušeny, v hrudích vzplanul oheň úzkosti a žalu, Sváté Listy (Božího domu) byly prudce otřeseny a rozrušeny, jejich oči se zalily slzami, bylo slyšet jejich vzdechy a bědování a jejich srdce stravoval žár, když naříkaly nad tímto Tvým ukřivděným služebníkem, jenž se stal obětí svých příbuzných, ba co dím - svých úhlavních nepřátel!

Pane! Jsi svědkem toho, jak pro mne všechny věci naříkají a mí příbuzní se radují z mých nesnází. Při Tvé Slávě, Ó můj Pane! Dokonce i někteří z mých nepřátel zaplakali nad mou trýzní a mým neštěstím a mnozí ze závistivých prolili slzy nad mými strastmi, mým vyhnanstvím a mým utrpením. Učinili tak, jelikož ve mně nespátřili nic než náklonnost a péči a neshledali než laskavost a milosrdenství. Když uviděli, jak mne smetla záplava nesnází a protivenství a jak jsem, podoben terči, vystaven šípům osudu, jejich srdce se pohnula soucitem, do očí jim vstoupily slzy a oni dosvědčili prohlašující: „Bůh je nám svědkem, nedostalo se nám než věrnosti, štědrosti a největší slitovnosti.“ Zavilost porušitelů Smlouvy, proroků zla, však ještě nabylo na divokosti, zaradovali se, když jsem se stal obětí nejžalostnějšího utrpení, povstali proti mně a těšili se ze srdcervoucích událostí, jež mne obklopily.

Volám k Tobě, Ó pane, můj Bože! svými rty a celým svým srdcem, abys je netrestal za jejich krutost a provinění, jejich lstivost a úskočnost, neboť jsou pošetilí, nízcí a nevědí co činí. Nerozeznají dobré od zlého, správné od chybného, ani spravedlnost od nespravedlnosti. Následují své vlastní touhy a krácejí ve stopách nejzkaženějšího a nejpošetilejšího z nich. Ó můj Pane! Měj s nimi slitování, ochraň je v těchto bouřlivých dobách přede vším utrpením a dej, aby se všechny strasti a útrapy mohly stát osudem tohoto Tvého služebníka, který upadl do temné propasti. Vyvol si mne pro každou nesnáz a učíš mě obětí za Své milované. Ó Pane, Nejvyšší! Kéž je jim obětována má duše, má bytost, můj duch a vše co mi patří. S pokorou a úpěnlivostí Tě, upadnuv tváří k zemi, zapřísahám se vši horoucností v mém hlase, abys odpustil všem, kteří mi ublížili, prominul tomu, jenž proti mně osnoval spiknutí a zranil mne, a smyl hříchy těch, již se na mně dopustili nespravedlnosti. Uděl jim své milostivé dary, obdař je radostí, dopřej jim Své blaženosti a zahrň je Svou štědrostí.

Ty jsi Mocný, Milostivý, Pomocník v nebezpečí, Sám Sobě dostačující!

Ó draze milovaní přátelé! Nalézám se nyní ve velikém nebezpečí a naděje být i na pouhou hodinu života jsou již marné. Jsem tedy nucen psát tyto řádky, aby byla zajištěna ochrana Věci Boží, zachování Jeho Zákona, obrana Jeho Slova a bezpečí Jeho učení. Při Dávné Kráse! Tento Ukřivděný nikdy vůči nikomu nechoval ani nechová pražádnou zášť, je oproštěn od jakékoli zloby a nepronese ani jediné slovo, aniž by tak činil pro blaho světa. Má nejvyšší povinnost mi však neodvolatelně přikazuje střežit a opatrovat Věc Boží. Proto vám tedy s největší lítostí radím říka: „Střežte Věc Boží, chraňte Jeho Zákon a s největší bázni se obávejte nesvornosti. Toto je podstata Víry lidu Bahá (kež je mu obětován můj život): „Jeho Svatost Vznešený (Báb), je Projevem Jednoty a Jedinosti Boha a Předchůdce Dávné Krávy. Jeho Svatost Krása Abhá (nechť je můj život obětí za Jeho věrné přátele) je Nejvyšší Projev Boží a Úsvit Jeho Nejbožštější Podstaty. Všichni ostatní jsou Jeho služebníky a řídí se Jeho příkazem.“ Všichni se musí obrátit k Nejsvětější knize a vše, co tam není výslovně zaznamenáno, musí být postoupeno Světovému domu spravedlnosti. Vše, o čem tato instituce rozhodne, ať už jednomyslně či většinou hlasů, je skutečná Pravda a záměr Boha Samotného. Kdo se od něj odchýlí, je, vpravdě, z těch, kdož milují nesvár, projevil tak svou zášť a odvrátil se od Pána Smlouvy. Tímto Domem je míněn takový Dům spravedlnosti, který bude zvolen všemi zeměmi, to znamená těmi oblastmi Východu a Západu, kde žijí milovaní, a to po způsobu voleb běžných v západních zemích, jakou je například Anglie.

Povinností členů (Světového domu spravedlnosti) je scházet se na určitém místě a rokovat o všech problémech, které jsou předmětem sporu, o otázkách, které jsou nejasné, a o záležitostech, které nejsou výslovně zaznamenány v Knize. Jakékoliv jejich rozhodnutí má stejný účinek jako Písmo samotné. A vzhledem k tomu, že tento Dům spravedlnosti má moc vytvářet zákony, které nejsou výslovně zmíněny v Knize a vztahují se ke každodennímu životu, má rovněž právo tyto zákony rušit. Dnes tedy například Dům spravedlnosti ustanoví určitý zákon a uvede jej v platnost a za sto let, až se okolnosti pronikavě změní, bude jiný Dům spravedlnosti mít právo tento zákon upravit v souladu s naléhavými potřebami doby. Může tak učinit, jelikož onen zákon není součástí Výslovného Božského Textu. Dům spravedlnosti je tím, kdo nastoluje i ruší své vlastní zákony.

A nyní, jednou z největších a nejzákladnějších zásad Věci Boží je stranit se a úplně se vyvarovat porušitelů Smlouvy, neboť tito lidé jinak zcela zničí Věc Boží, vymytí Jeho Zákon a veškeré úsilí, jež bylo v minulosti vynaloženo, přivedou vniveč. Ó přátelé! Patří se, abyste si s láskou připomínali utrpení Jeho Svatosti Vznešeného a prokazovali svou věrnost Věčně Požehnané Kráse. Musí být vynaloženo nejvyšší úsilí, aby všechny tyto strasti, trápení a nesnáze, všechna čistá a svatá krev, jež byla tak hojně prolita na Stezce Boží, nebyly marné. Dobře víte, co učinily ruce Středu Vzpourey, Mírzá Muhammada ‘Alí a jeho společníků. Jedním z jeho činů je porušení Svatého Textu, jehož jste si, chválen buď Pán, všichni vědomi, a víte, že tento čin je zjevný, byl dokázán a potvrzen svědectvím jeho bratra, Mírzá Badí‘u’lláh, jehož doznání bylo napsáno vlastní rukou, opatřeno jeho pečeti, uveřejněno a rozšířeno. Toto je však pouze jeden z jeho zločinů. Lze si představit opovážlivější provinění než pozměnění Svatého Textu? Nikoliv, při spravedlnosti Páně! Jeho provinění jsou zapsána a zaznamenána na zvláštní listině. Dá-li Pán, budete z ní moci číst.

V krátkosti, podle jasného znění Písma Božího i to nejmenší provinění učiní z tohoto člověka padlé stvoření a jaké provinění je žalostnější než pokusit se o zničení Boží Stavby, porušit Smlouvu, odvrátit se od Závěti, překroutit Svaté Písmo, zasít semena pochybností, pošpinit ‘Abdu’l-Baháa a předstoupit s nárokem, pro který Bůh neposkytl žádné opodstatnění, podnitit rozbroje, snažit se prolít krev samotného ‘Abdu’l-Baháa a spousta dalších věcí, jichž jste si všichni vědomi! Je tedy zcela jasné, že kdyby se tomuto člověku podařilo způsobit rozvrat Věci Boží, přivedl by ji k naprostému zmaru a záhubě.

Mějte se na pozoru a nepřibližujte se k tomuto člověku, neboť přiblížit se k němu je horší, než přistoupit k ohni.

Milostivý Bože! Poté, co Mírzá Badí‘u’lláh učinil a vlastnoručně sepsal své prohlášení, že tento člověk (Muhammad ‘Alí) porušil Smlouvu a pozměnil Svaté Písmo, uvědomil si, že návrat k Pravé Víře a přísaha věrnosti Smlouvě a Závěti mu nikterak nepomůže uspokojit své sobecké touhy. Vyjádřil tedy své politování a zármutek nad tím, co učinil, a tajně se pokusil získat svá uveřejněná přiznání nazpět, potají se proti mě spojil se Středem Vzpourey a denně jej zpravoval o dění v mé domácnosti. Dokonce se zhostil hlavní úlohy v páchání zlovolných činů, k nimž došlo v minulosti. Chvála Bohu, že došlo k obnovení rovnováhy dřívějších poměrů a milovaným se dostalo alespoň částečného pokoje. Avšak od oné chvíle, kdy znovu vstoupil do našich řad, začal nanovo rozsévat semena zlé vzpoury. Některé z jeho intrik a pletich budou zaznamenány na zvláštní listině.

Mým záměrem je však ukázat, že povinností přátel, kteří jsou neochvějní a věrní Smlouvě a Závěti, je být neustále ve střehu, aby, až tento ukřivděný odejde, onen hbitý a příčinlivý strůjce nesváru nepřivodil rozkol, nezasel v tajnosti semena pochybností a vzpoury a zcela nevymýtil Věc Boží. Tisíckrát se vyvarujte jeho společnosti. Buďte ostražití a mějte se na pozoru. Bděte a sledujte - kdyby s ním měl kdokoliv, vskrytu či veřejně, navázat sebenepatrnější spojení, vyvrhněte jej ze svého středu, neboť takový člověk zajiště způsobí rozvrat a neštěstí.

Ó vy milovaní Pána! Celým svým srdcem se snažte ochránit Věc Boží před prudkým útokem neupřímných, neboť duše, jako jsou jejich, učiní z rovného pokřivené a způsobí, že veškeré dobrotivé snahy přinesou opačný výsledek.

Ó Bože, můj Bože! Obracím se k Tobě, Tvým Prorokům a Poslům, Tvým Světcům a Svatým a dovolávám se Tvého svědectví, že jsem Tvým milovaným přednesl Tvé nezvratné Důkazy a jasně jim vysvětlil všechny záležitosti, tak aby mohli ochránit Tvou Víru, střežit Tvou Přímou Stezku a zaštitit Tvůj Zářný Zákon. Ty, vpravdě, jsi Vševědoucí, Nadevše Moudrý!

[ČÁST TŘETÍ]

On je Svědek, Nadevše Dostačující!

Ó můj Bože! Můj Milovaný, Touho mého Srdce! Ty znáš a vidíš, co se přihodilo tomuto Tvému služebníkovvi, jenž se pokořil u Tvých Dveří, Ty znáš hříchy, kterých se na něm dopustili lidé zloby, ti, již porušili Tvou Smlouvu a obrátili se zády ke Tvé Závěti. Za dne mne sužovali šípy své nenávisti a v nočním čase se tajně spojili s úmyslem mě zranit. Za úsvitu spáchali to nad čím Zástupy na Výsostech zaplakaly, zvečera proti mně vytasili meč krutosti a ve společnosti bezbožníků mne zasypali oštěpy falešných obvinění. Přes všechny jejich zlé činy zůstal tento Tvůj pokorný služebník trpělivý a přijímal z jejich rukou všechny rány a veškeré utrpení, přestože za pomoci Tvé síly a moci mohl zničit jejich slova, uhasit jejich oheň a zadusit plamen jejich vzpurnosti.

Vidíš, Ó můj Bože! jak má trpělivost, má shovívavost a mlčení ještě znásobily jejich krutost, opovázlivost a pýchu. Při Tvé Slávě, Ó Milovaný! Neuvěřili v Tebe a vzbouřili se proti Tobě do takové míry, že mi nedopřáli jediné chvilky klidu a míru, abych mohl povstat, jak je to správné a jak náleží, a velebil Tvé Slovo mezi lidmi a abych se srdcem přetékačím radostí obyvatel Království Abhá mohl sloužit u Tvého Prahu Svatosti.

Pane! Pohár mého utrpení přetéká a ze všech stran na mě zuřivě útočí kruté rány. Obklopily mne oštěpy pohrom a sesypaly se na mne šípy nesnází. Trýzeň mě ochromila a mé síly mě kvůli divému útoku nepřátel opustily, když jsem osamocen a opuštěn stál uprostřed svého neštěstí. Pane! Buď ke mně Milostivý, pozvedni mne k Sobě a dej mi pít z Kalicha Mučednictví, neboť svět se vši svou nesmírností už mne nemůže obsáhnout.

Ty, vpravdě, jsi Milosrdný, Slitovný, Milostivý, Nadevše Štědrý!

Ó vy opravdoví, věrní přátelé tohoto ukřivděného! Každý věří a zná, jaké pohromy a trýzně postihly tohoto ukřivděného, tohoto vězně z rukou těch, již porušili Smlouvu, v době, kdy po odchodu Denice světa bylo jeho srdce spalováno plamenem bolesti nad Jeho skolem.

V době, kdy nepřátelé Boha ve všech končinách země těžili z odchodu Slunce Pravdy a celou svou silou náhle zahájili svůj útok, uprostřed takového neštěstí porušitelé Smlouvy s nejvyšší krutostí povstali odhodláni škodit a podněcovat duch nepřátelství. V každický okamžik se dopouštěli zločinu, usilovali zasít semena bolestné vzpoury a vyvrátit stavbu Smlouvy. Tento ukřivděný, tento vězeň však vynakládal veškeré své síly na to, aby jejich zlé skutky skryl a zastřel závojem, tak aby jich mohli litovat a kajícíně požádat o odpuštění. Jeho trpělivost a shovívavost k takovým činům však vzbouřencům pouze přidala na opovržlivosti a troufalosti, až konečně prostřednictvím vlastnoručně psaných letáků zaseli semena pochyb - tyto letáky totiž vytiskli a rozšířili do různých končin světa ve víře, že takové pošetilé skutky mohou přivést Smlouvu a Závěť vniveč.

Načež milovaní Pána povstali nadáni největší odvahou a stálostí a podporování mocí Království, Božskou Silou, nebeskou Milostí a neustávající pomocí Nebeské Štědrosti se postavili nepřátelům Smlouvy v téměř sedmdesáti pojednáních a za pomoci nezvratných důkazů, neklamných dokladů a jasného znění Písma vyvrátili jejich svitky pochybností a pamflety plodící zlou krev. Střed Vzpoury byl tak při vši své lstivosti zaskočen, stížen Božím hněvem a upadl do hanby a ponížení, jež přetrvává až do Dne Soudu. Bída a zoufalství jest údělem zlovolníků, již utrpěli žalostnou ztrátu.

A když prohráli svou věc a jejich snahy namířené proti milovaným Boha zůstaly beznadějně, když ve všech končinách uviděli zavlát Praporec Jeho Závěti a poznali moc Smlouvy Milosrdného, tehdy v nich zaplál takový plamen nenávisti, jaký snad ani nelze vylíčit. S nejvyšším úsilím, námahou, zavilostí a nenávistí si zvolili jinou cestu, vydali se jinou stezkou a zosnovaly nový plán: zažehnout plamen pobouření v srdci samotné vlády a způsobit, že tento ukřivděný, tento vězeň, bude považován za podněcovatele nespáru, nepřítele vlády a nenávistného protivníka sultánova trůnu. 'Abdu'l-Bahá by tak mohl být odsouzen k smrti, jeho jméno k zániku a tím by se nepřátelům Smlouvy otevřelo kolbiště, v němž by mohli hnát a štvát svého válečného oře, všem uštedřit bolestnou porážku a vyvrátit samotné základy stavby Věci Boží. Neboť chování a činy těchto proradných lidí jsou tak žalostné, že se stali sekerou, jež řála do samého kořene Božského Stromu. Kdyby jim bylo dovoleno pokračovat, za pouhých několik dní by vyhladili Věc Boží, Jeho Slovo i sebe samotné.

Z tohoto důvodu se jim musí milovaní Boha zcela stranit, vyhýbat se jim, mařit jejich intriky a zlá našeptávání, střežit Zákon Boží a Jeho náboženství, všichni do jednoho se pak musí zaměstnávat šířením sladkých vůní Boha do všech stran a ze všech svých sil hlásat Jeho Učení.

Stane-li se jakýkoliv člověk či shromáždění překážkou šíření Světla Víry, nechť jim milovaní poskytnou radu řka: „Největší ze všech darů je dar Učení. Přitahuje k nám Milost Boží a je naší prvořadou povinností. Jak bychom se o takový dar mohli připravit? Nikoliv, naše životy, naše schopnosti, naše pohodlí, náš klid, to všechno nabídneme jako oběť Kráse Abhá a budeme učit Věc Boží.“ Musí však být zachována obezřetnost a

moudrost tak, jak bylo zapsáno v Knize. Závoj nesmí být v žádném případě náhle roztržen ve dvě. Nechť na vás spočine Sláva vši Slávy.

Ó vy věrní milovaní 'Abdu'l-Bahá! Je vaší povinností věnovat Shoghi Effendimu, onomu výhonku a plodu, jenž vyrašil z dvojice posvěcených, Božských Lotosových Stromů, svou největší péčí, tak aby jeho zářící podstatu nepotřísnilo ani zrnko prachu sklíčenosti či zármutku, aby den za dnem mohl růst ve štěstí, radosti a duchovnosti a aby se mohl stát úrodným stromem.

Neboť on jest, po 'Abdu'l-Baháovi, strážcem Věci Boží, jehož musí Afnánové, Ruce (Pilíře) Věci Boží a milovaní Pána poslouchat a k němuž se musí obrátit. Ten, který ho neuposlechl, neuposlechl Boha; ten, jenž se od něj odvrátil, se odvrátil od Boha a ten, který jej popřel, popřel Opravdového. Střezte se, aby kdokoliv vykládal tato slova lživě a podobně jako ti, již porušili Smlouvu po Dni Odchodu (Bahá'u'lláha), předstoupil s nějakou záminkou, vztyčil praporec vzpoury, stal se vzpurným a otevřel dveře klamného výkladu dokořán. Nikomu není uděleno právo předložit svůj vlastní názor či vyjádřit své osobní přesvědčení. Všichni se musí obrátit ke Středu Věci a Domu spravedlnosti a vyhledat jejich vedení. Ten, který se obrátil k čemukoliv jinému, vskutku setrvává v žalostném omylu.

Nechť na vás spočine Sláva vši Slávy!

POZN.:

- (1) Afnán - dosl. Výhonky, označení pro mužské potomky Bába
- (2) Aghsán - dosl. Větve, označení pro mužské potomky Bahá'u'lláha

Přeloženo z anglického originálu „Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá“
Vydalo ©Bahá'í nakladatelství, spol. s r. o., Mladá Boleslav 1997